

Maaneder, blev fastsat til 920 000 Kr. Ved en Lov af 1. Marts 1917 opretholdtes Fragtnævnet med den Opgave at yde Regeringen Bistand ved Tilvejebringelsen paa bedste og billigste Maade af Tonnage til de nødvendige Tilførselsartikler ligesom før ved Tilsyn med Fragtforholdene og Skibsfartens Udvikling i Almindelighed. Den direkte Bidragspligt bortfaldt paa Grund af Undervandskrigen og de dermed følgende Forhold. Ved Lovens Gennemførelse blev det efter Forhandling mellem Nævnet, Indenrigsministeren og Handelsministeriet bestemt, at Regeringen skulde være repræsenteret ved Fragtnavnets Forhandlinger gennem en Embedsmand fra Handelsministeriet. Under Hensyn til de stadig stigende Vanskeligheder for Tilførslerne til Landet ansaas det for nødvendigt ogsaa at samle Sejlskibsflaaden, og ved en Lov af 15. Juni 1918 om et Fragtnavn kom Fragtnævnet derfor til at bestaa af to Afdelinger, nemlig et Dampskibsnavn og et Sejlskibsnavn, hvilket sidste dog som Følge af Forholdenes Udvikling ikke fik nogen videre Betydning. Sidstnævnte Lov blev i Modsætning til de tidligere Love emaneret gennem Handelsministeriet. Skibsfartens Indsats under Krigen har dels bestaaet i Pengeydelse, direkte saavel som indirekte, og dels i efter Fragtnavnets nærmere Ordning at sørge for Landets nødvendige Tilførsler. Med Hensyn til Pengeydelsen har Fragtnævnet regnet, at Skibsfarten under hele Krigen foruden de direkte Indkomstskatter, som man har anslaaet til ca. 222 Mill. Kr., som Særafgifter har indbetalt godt 98 Mill. Kr., heri indbefattet det i Henhold til de tidligere omtalte Love fastsatte Bidrag til et Beløb af i alt 11 960 000 Kr.

Dampskibsnævnet har endvidere siden Loven af 1916 praktisk talt administreret hele den danske Dampskibsflaade, herunder ogsaa større Motorskibe, og har hertil benyttet et stort administrativt Apparat, ved hvilket Skibsfarten har afholdt de nødvendige Omkostninger.

Navnets Virksomhed i al Almindelighed skal jeg ikke her komme nærmere ind paa, men jeg skal blot fremhæve den bekendte Overenskomst, der blev afsluttet i September 1919 mellem Regeringen og Dampskibsnævnet, og hvorefter Skibsfarten forpligtede sig til, dels til Brug for Kultilførslerne at holde den samme Tonnage til Raadighed, som havde til Raadighed den 4. Juli samme Aar, nemlig 172 000 t dw, og til Fragter, der ikke maatte overstige de dagældende, dels at stille til Raa-

dighed for Tilførselen af Majs og andre Foderstoffer i Tiden fra 1. Oktober 1919 til 30. September 1920 til Stadighed en Tonnage paa 133 000 t dw. Skibsfarten har i øvrigt fra Fragtnavnets Oprettelse og indtil 1. Oktober 1920 i det væsentlige besørget alle Landets Tilførsler til Maksimalfragter, der laa betydeligt under Fragterne paa Verdensmarkedet.

Dampskibsnævnet har ved sin hele Virksomhed til fulde vist, hvilken overordentlig Betydning en god og velledet Handelsflaade har for Landet, og under den allervanskeligste Del af Krigsperioden var i det hele taget Handelsflaaden det væsentligste, om ikke det eneste Aktiv af uomtvistet og afgørende Værdi for Landets Økonomi. Til det udmærkede Resultat af Navnets Virksomhed har sikkert i høj Grad bidraget den Selvstyreform, der ved Loven tildeltes Nævnet, og ikke mindst den Omstændighed, at Nævnet i sin Formand har haft en fremragende Leder. Ved Afslutningen af den Overenskomst af September 1919, som jeg nævnte før, udtalte den daværende Regering sin Tak til Skibsfarten for dens Imødekommenhed og en Paaskønnelse af den Offervillighed, hvormed Skibsfarten under hele Krigsperioden havde bistaaet Regeringen i dens Bestræbelser for at sikre og lette Varetilførslerne. Til denne Tak og til de Synspunkter, der ligger til Grund for denne Udtalelse, kan den nuværende Regering ganske slutte sig.

Dampskibsnævnet har nu indstillet til Ministeriet, at Nævnet ophæves, ud fra den nærliggende Betragtning, at de nuværende Forhold har overflødiggjort det. Verdenstonnagen er trods de uhyre Tab, Krigen foranledigede, forøget i den Grad, at den allerede nu er større end før Krigen, og den danske Handelsflaade har fulgt denne Bevægelse, saaledes at Flaaden nu er ca. 900 000 t brutto, hvilket er omtrent det samme som før Krigen. Fragtmarkedet er jævnsides hermed faldet ikke blot til det Niveau, der betegnedes ved Fragterne efter Overenskomsten af September 1919, men endog under dette. Eksempelvis kan jeg anføre, at La Plata-Fragterne, der for et Aar siden laa ved 200 sh. eller derover, allerede i Slutningen af Juli var kommet ned paa 80—85 sh. og for faa Dage siden noteredes til kun 65 sh. Fragten for Kul fra England, der for et Aar siden laa omkring 60—70 Kr., nærmede sig ved Slutningen af Juli stærkt til Fragtnavnets Rater, og forleden, efter Strejkens Ophør, sluttedes der